

Курс за обучение в ОНС „Доктор“	
<i>Научно направление</i>	3.1. Социология, антропология и науки за културата
<i>Докторантска(и) програма(и)</i>	Културология
Код. Наименование на курса (учебната дисциплина)	Политическа антропология
Титуляри на курса	Проф. Ивайло Дичев
Учебна година	2017/2018
Семестър	летен
Дати за провеждане на курса (начало; край)	19.02.2018 – 8.06.2018
Език на обучение	Български/английски

Учебна заетост	Форма	Хорариум
Аудиторна заетост	Лекции	30
	Семинарни упражнения	
	Практически упражнения (хоспетиране)	
Обща аудиторна заетост		
Извънаудиторна заетост	Реферат	
	Доклад/Презентация	60
	Научно есе	
	Курсов учебен проект	
	Учебна екскурзия	
	Самостоятелна работа в библиотека или с ресурси	60
Обща извънаудиторна заетост		120
ОБЩА ЗАЕТОСТ		
Кредити аудиторна заетост ¹		1
Кредити извънаудиторна заетост		4
ОБЩО ЕКСТ		5

Предварителни изисквания
няма

¹ Моля, отбележете ако кредитите не са приложими

--

Цел и задачи на курса

Студентите да овладеят основните понятия на политическата антропология, с които да анализират ставащото в съвременния свят. Курсът търси връзка между собствената изследователска работа на докторанта и представяната проблематика. Всяко занимание се придружава от дебат, който цели развиването на способността на студентите да излагат и защитават тезите си.

Анотация на курса

Целта на курса е да представи в интердисциплинарна перспектива модерните общества. Наред с подхода на социалните науки към неинституционалните форми на политическото, ще се занимаваме с изкуство, популярна култура, нови и стари медии. Курсът ще продължава с онлайн дискусия и ще завършва с курсова работа по тема, съчетаваща лекциите с личната работа на докторанта.

Тематичен план:

Увод. Какво прави възможни човешките общества? Теории на конфликта и интересите срещу теориите на споделените ценности и сътрудничеството. Материализъм и идеализъм, общност и индивид, дар и пазар, заварена традиция и интерпретирана легитимност (около Маркс, Дюркем, Вебер, Фройд, Мос, Дъглас, Фуко, Бурдийо, Баландие, Абелес).
--

Ритуалът като форма на легитимиране за властта: функции, форми, ресурси, интерпретация, роли. Съдбата на ритуалите в националното и пост-националните общества. Ритуалът и медиите.

Публично пространство: от агората до шопингмола. Практики, сценография, права. Европейският град родина на публичното пространство?

Политическа култура: нагласи, вярвания, памет, усещане за справедливост. Географски и исторически вариации. Културата като контекст, оръжие, идеология. Културната хегемония на Грамши, мултикултура, толерантност, културализъм.

Често обсъждани елементи на политическата култура: пол, възраст, роднински връзки, етнос (“раса“), заслуги, социални дистанции, драматизация, сцена. Ролята на религията и науката в социополитическата уредба на обществата.

Съществува ли специфично българска политическа култура? Дискусия на базата на примери от освобождението насам. Фигура на лидера, на единството, на националния идеал, на „културните народи“.
Изкуството и властта. Придворният артист, критикът, интелектуалецът, дисидентът, киберактивистът. Няколко исторически казуса.
Практики и репрезентации. Общност и комунитаризъм, нация и национализъм, Европа и европеизъм, глобализация и глобализъм.
Трансгресията като елемент от удържането на социалния ред. Ритуална и митична трансгресия, институционализиране на трансгресията.
Протестите в демократичните общества. Креативният протест, протестът в ерата на дигиталните медии.
Бунтът на дигиталните маси. Нови врагове и апокалиптични визии. Елити и народ в сценографията на новия популизъм. Култът към аматьора.
Популярна култура, политика, популизъм. Веселата публичност: инфотейнмънт, едютейнмънт, политейнмънт. Музика, ТВ сериали, фейсбук пародии, исторически възстановки.
Медиите: как техниката променя миросгледа. Развитие на комуникациите и пропагандата. Вестникът, фотографията, телевизията. Идеологии на дигиталния свят.
Светът на пост-истината. Технология на новата индустрия на лъжата – отмяна на границата между лъжа и истина в стратегията на булшита /Франкфурт/. Ефекти на новия фолклор върху обществата.
Заклучение: Били ли сме някога модерни?

Методи на оценяване
Върху текст/презентация

Форма на завършване
Текст /презентация

Допълнителни бележка

Адрес на електронния вариант на курс в Платформата за електронно обучение на СУ

Препоръчана литература / Препоръчани информационни източници

Основна:

Casilli, A. (2010) *Les liaisons numériques. Vers une nouvelle sociabilité?* Seuil, Paris.

De la Porta, D. (2005) *Transnational protest and global activism*. Lanham, MD: Rowman and Littlefield.

Farquhar, Michael (2005) *A treasury of deception : liars, misleaders, hoodwinkers, and the extraordinary true stories of history's greatest hoaxes, fakes, and frauds*, Penguin Books, NY

Fortes, Meyer and E. E. Evans-Pritchard, eds. (1940) *African Political Systems*, Oxford: The Clarendon Press.

Frankfurt, H. (2005) *On Bullshit*, Princeton University Press, Princeton (online).

Gluckman, M. (1954) *Rituals of rebellion in South-East Africa*. Manchester: Manchester University Press,.

Hall, S. ed.. *Representation: Cultural representations and signifying practices*. (1997) Sage, London.

Harvey, D. (2012) Rebel cities. From the right to the city to the urban revolution, : Verso, New York.

Lefebvre, H. (1974) La Production de l'espace, Anthropos, Paris.

Melucci, A. (1996) Challenging codes. Collective action in the information age, Cambridge University Press,.

Tilly, Ch. (2010) Regimes and repertoires. University of Chicago Press, Chicago.

Дичев, И. (2016) Културата като дистанция, Университетско издателство, С.

Роне, Ю., Дичев, И съст. (2012) Нова културна геометрия. Уеб-мрежовици, култур-браконieri, кибер-агитатори, Изток-Запад, С.

Тодоров, А. (2011) Българската политическа култура и гражданското участие, Фондация Ф. Еберт (онлайн)

Дата	Разработил (<i>име, фамилия, подпис</i>)
28 януари 2018г.	Проф. Ивайло Стефанов Дичев